

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200201
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5321200201.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcov 1) T. O. Y., nar. XX.X.XXXX a 2) M. N. Y., rod. Z., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom A. K. XXX, XXX XX A. K., obaja právne zast. JUDr. Michaela Poláčková, LL.M. advokátska kancelária, Palárikova 88, 022 01 ČADCA, IČO: 42 071 828, proti žalovanému 2) Slovenská republika, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Búdkova č. 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcov **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému v rade 2/ **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu 21.1.2021 sa žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne voči označeným žalovaným pôvodne v rade 1 a 2 podanou žalobou domáhali vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 109 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, evidovaný Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor pre okres: Čadca, obec: A. K., katastrálne územie: A. K., na liste vlastníctva č. XXXX, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 80 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 405 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 4 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 137 m², druh pozemku: záhrada, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 37 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktoré sú evidované Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor pre okres: Čadca, obec: A. K., katastrálne územie: A. K., na liste vlastníctva č. XXXXX, pozemku registra C KN p.č. XXXX/X, výmera: 118 m², druh pozemku: záhrada, evidovaného Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor pre okres: Čadca, obec: A. K., katastrálne územie: A. K., na liste vlastníctva č. XXXXX.

2. Podanie žaloby odôvodnili žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu tým, že pozemky udržiavajú a obhospodarujú ich, pričom žiaden zo žalovaných o pozemky dlhodobo nejaví záujem. Žalobcovia majú preto oprávnený záujem pozemky právne vysporiadať, pričom po právnej stránke poukázal právny zástupca na ust. § 137 ods. 1, § 142 ods. 1 OZ a § 137 písm. b) CSP. Okrem toho poukázal právny zástupca i na súdne rozhodnutia a to Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 1 Cdo 33/2010 cit: „ak nie je rozdelenie veci dobre možné, súd použije ďalší spôsob zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva, ktorým je prikázanie veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom za primeranú náhradu. V rámci posudzovania účelného využitia veci možno okrem veľkosti podielov zohľadniť viaceré skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie o tom, ktorému z účastníkov bude vec prikázaná do vlastníctva. Pre rozhodnutie súdu, komu nehnuteľnosť prikáže, nie je absolútne

rozhodujúca ani výška podielov, ani účelné využitie veci; musí ísť vždy o posúdenie celého súhrnu skutočností, ktoré sú v danej veci relevantné. Zákon zohľadňuje variabilitu a zložitost' možných situácií, a preto prenecháva riešenie na úvahe súdu. Otázka, komu bude vec prikázaná, záleží na úvahe súdu ". V nadväznosti na žalovaného v rade 1) poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6 Cdo 157/2012, rozhodnutie nie je v rozpore s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 1 Cz 139/76, publikovanom v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovisk ročník 1978 pod číslom 31 (R 31/1978), podľa ktorého pred právoplatným skončením konania o dedičstve nemôže súd rozhodovať o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k veciam po poručiteľovi medzi viacerými dedičmi s poukazom na to, že nadobudli vlastníctvo k týmto veciam smrťou poručiteľa podľa veľkosti dedičských podielov. Uvedené rozhodnutie sa nijako nevyjadruje k procesnej možnosti či nemožnosti súdu prerušiť v takomto prípade konanie, ale rieši len predčasnosť žaloby z hľadiska hmotného práva s nevyhnutným dôsledkom jej zamietnutia. S prihliadnutím na to, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, že dedičia od smrti poručiteľa až do prejednanja dedičstva majú postavenie podielových spoluvlastníkov, že až právoplatným skončením dedičského konania bude vyriešená otázka, kto, resp. v akom podiele v skutočnosti dedičstvo nadobudol, a že v prejednávanej veci účastníci už z iného dôvodu (dedenia po otcovi) majú postavenie podielových spoluvlastníkov, procesný inštitút prerušenia konania umožňuje preklenúť predčasnosť žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podanej pred skončením dedičského konania po poručiteľke. Naopak neprerušenie konania s nevyhnutným dôsledkom zamietnutia žaloby by sa za týchto okolností javilo ako formalistické a teda nespravodlivé. Žalobcom, nemajúcich vôľu zotrvať v spoluvlastníctve, by totiž neostalo iné, než podať novú žalobu po skončení dedičského konania, hoci nejestvuje rozumný dôvod, pre ktorý by súd nemohol s rozhodnutím v už začatom konaní počkať, využijúc na to procesný prostriedok prerušenia konania ". Okrem iného poukázali i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 7 Cdo 241/2018. Súd nemôže odoprieť možnosť prejednať právo žalobcu z dôvodu, ktorý nespočíva v jeho pochybení. Odňal by mu tak právo na prístup k spravodlivosti a uchýlil by sa k prílišnému formalizmu. Žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu doplnili svoje tvrdenia s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky sp.zn. 1 Cz 139/76 (R 31/1978) a Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 2/06, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 2884/99, ktoré takisto odkazuje na prerušenie konania a nakoniec aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 21 Cdo 4947/2008, ktoré v prípade, keď nie je známy dedič spoluvlastníckeho podielu, pripúšťa možnosť podať žalobu proti neznámemu dedičovi poručiteľa. Súd si v takom prípade môže zvoliť, či konanie preruší až do skončenia dedičského konania, k začatiu ktorého dá prípadne podnet (ak už nebolo začaté inak) alebo ustanoví neznámemu dedičovi opatrovníka.

3. K podanej žalobe pripojila právna zástupkyňa žalobcov ako dôkaz - listy vlastníctva č. XXXX, XXXXX, XXXXX v kat. území A. K., snímku katastrálnej mapy, rozhodnutia, na ktoré poukazovala v rámci právnej argumentácie.

4. Na výzvu súdu bol uhradený súdny poplatok v sume 24,50 € (č.l. 30 spisu) a súd v rámci prípravy pojednávania pri skúmaní základných podmienok konania mal preukázané, že žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne označili žalovaného v rade 1) B. L., na LV č. XXXX pod B2, na LV č. XXXXX pod B 20, na LV č. XXXXX pod B 19, trvalý pobyt A. K. XXX, XXX XX A. K., dátum narodenia XX.X.XXXX. Minimálne tak z dátumu narodenia bolo súdu zrejmé, že žalovaný je osobou nie spôsobilou byť stranou v spore/žalovaným nakoľko by mal 123 rokov. Z úradnej činnosti a dostupných registrov mal súd preukázané, že bolo vedené dedičské konanie po zomrelom žalovanom Okresným súdom Čadca pod sp. zn. D 858/1960 a preto súd bez ďalšieho konanie voči žalovanému B. L. zastavil a rozhodol o trovách konania (uznesenie č.l. 33 spisu) a následne procesným postupom podľa § 138 CSP vyzval žalobcov prostredníctvom právnej zástupkyne k procesnému návrhu (späťvzatiu žaloby) pre nenavyšovanie trov konania a hospodárnosť súdneho sporu, nakoľko nie je týmto ustálený okruh núteného spoločenstva na strane žalovaných.

5. Právny zástupca žalobcov doručil súd vyjadrenie (č.l. 39 - 46 spisu), v ktorom zotrval na podanej žalobe s poukazom na rozhodnutia súdov, pričom z vyššie uvedených argumentov vyplýva, že názor súdu, podľa ktorého je tu dôvod pre späťvzatie žaloby pre neustálenie okruhu na strane žalovaných, je nesprávny, nemôže obstáť a vedie k prílišnému formalizmu a odmietnutiu spravodlivosti. Súd má naopak konanie prerušiť, zabezpečiť okruh strán či už podnetom na začatie dodatočného dedičského

konania alebo iným spôsobom a následne pokračovať v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

6. Súd na podklade tohto stanoviska vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcov v rade 1 a 2 a žalovaného v rade 2) zast. Slovenským pozemkovým fondom.

7. Právny zástupca žalobcov zotrval na podanej žalobe. Žiadal, aby daný spor bol prejednaný a rozhodnutý v súlade s ustálenou súdnou praxou. Poukázal na základné princípy Civilného sporového poriadku čl. 2 ods. 2. Vo vzťahu k ustálenej rozhodovacej praxi poukazujeme na čl. alebo bod 9 žaloby. Pokiaľ sa súd chce odkloniť od daného rozhodnutia alebo od ustálenej súdnej praxe, je potrebné, aby tento svoj odklon náležite v danej veci vysvetlil.

8. Zástupkyňa za žalovaného v rade 2) uviedla, že ak bude ustálený okruh účastníkov, súhlasia s vyporiadanim podielového spoluvlastníctva a súhlasí aj s cenou pre ustupujúceho podielového spoluvlastníka.

9. Uznesenie o zastavení konania voči žalovanému v rade 1 (pozn. súdu nesprávne označený ako žalovaný v rade 2) bolo doručené spoločne s ostatnými listinami v rámci doručovania žaloby SPF dňa 19.4.2021, nárok žalobcov sporovaný nebol.

10. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov podľa § 204 Civilného sporového poriadku a to obsahom pripojeného spisu vo veci a to D 858/1960, ktorý pojednával vec po zomr. B. L., ktorý zomrel a teda ktorý bol pôvodne označený ako žalovaný v rade 1/. Z predmetného podania a z predmetného rozhodnutia zároveň vyplýva aj okruh dedičov, ktorí vstúpili do jeho procesných práv a povinností. Takýmto spôsobom bol zároveň identifikovaný samotný žalovaný v rade 1/ aj na základe listu vlastníctva, ktorý bol súdu doručený.

11. Podľa ust. § 137 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa ust. § 141 ods.1 Obč. zák. spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

Podľa ust. § 142 ods.1, 2 Obč. zák.

(1) Ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

(2) Z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

Podľa článku 20 ods.1 a ods.3 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov:

(1) Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

(3) Vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

12. Strany sporu (žalobcovia a žalovaný v rade 2, rovnako tak i pôvodne žalovaný v rade 1) sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. 8431, 10000 a 10164 kat. územie Stará Bystrica (§ 137 ods. 1 Obč. zák.) a pretože sa vo veci zrušenia svojho spoluvlastníctva (§ 141 ods.1 Obč. zák.) nedohodli, boli splnené podmienky podľa cit. ust. § 142 ods. 1 Obč. zák., aby o podanej žalobe žalobcov ako jedného z podielových spoluvlastníkov na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhodol súd. Súd v danom prípade po zastavení konania voči žalovanému v rade 1) dospel k záveru, že nie je daný okruh núteného spoločenstva, teda účasť všetkých subjektov. O

nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď hmotnoprávna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov spoločne, alebo ak je pre úspech v spore nevyhnutné žalovať viacero subjektov. Typickým príkladom je žaloba o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva. V takomto prípade sa musia konania zúčastniť všetci podieloví spoluvlastníci, a to či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, keďže jeho predmetom je celá vec patriaca do podielového spoluvlastníctva a právoplatný výrok súdu zaväzuje len stranu konania, a po právoplatnosti rozsudku aj právnych nástupcov zúčastnených strán.

13. Podľa § 78 ods. 1 a 2 CSP

(1) Nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

(2) Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

14. Pokiaľ súd konanie voči žalovanému v rade 1) zastavil, zostal neustálený okruh núteného spoločenstva a teda neboli splnené podmienky pre pozitívne rozhodnutie o podanej žalobe. Súd prioritne v danej veci poukazuje na to, že dôvodom na zamietnutie žaloby bol postup prioritne podľa ust. § 78 ods. 2 CSP. Poučovacia povinnosť súdu je zameraná na pomoc účastníkom sporu predovšetkým ohľadom procesných aspektov ich úkonov, ale súd nemá povinnosť, no ani oprávnenie poučovať účastníka o jeho hmotnoprávných oprávneniach a účinkoch jeho úkonov, ktoré na súde uplatňuje, teda ani o tom, či a ktorý účastník má byť aktívne alebo pasívne legitimovaný, lebo by to bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2001, sp. zn. 5 Cdo 130/01 <aspi://module='JUD'&link='JUD31506SK'&ucin-k-dni='28.%205.2017'>; podľa novej právnej úpravy sa účastníkom konania myslí strana sporu).

15. V danom prípade žalovaného v rade 1) nezastupoval Slovenský pozemkový fond ako organizácia, ktorá má oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (Čl. I § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z.), hoc to vyplynulo z predložených listov vlastníctva. Takéto zastúpenie je dané len u tých podielových spoluvlastníkov, u ktorých je nepochybné, že žijú a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy, identifikačných údajov a podobne. Podľa názoru súdu bolo úlohou právneho zástupcu už v štádiu začatia konania vykonať minimálne primerané šetrenie za účelom dostatočnej identifikácie strany sporu (právnych nástupcov po zomrelom žalovanom v rade 1), keďže o jeho právach a povinnostiach sa v danom prípade malo konať. Minimálne z listov vlastníctva vyplynulo, že SPF by mal zastupovať žalovaného v rade 1) (viď poznámka na listoch vlastníctva), kde dotknutých podielových spoluvlastníkov zastupuje správa Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, 817 15 Bratislava 11. Ak by súd mal konať s vlastníkom (pôvodným žalovaným v rade 1/ B. L.) zastúpeným SPF bolo by tak za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, čo by poprelo základné princípy civilného sporového procesu. Zistenie právnych nástupcov má byť vecou iniciatívy strany sporu a nie je povinnosťou súdu, tak ako navrhovala právna zástupkyňa žalobcov toto realizovať tak, aby súd vo veci pokračoval s dedičmi po zomrelom žalovanom, ktorý už v čase začatia súdneho sporu nemal procesnú subjektivitu. Podľa názoru súdu nejde o odopretie práva na prístup k spravodlivosti, ani o formalizmus zo strany súdu, nakoľko súd v danom spore je povinný skúmať základné podmienky konania a to, že právny zástupca žalobcov označil nespôsobilú stranu v spore, nie je možné pričítať za vinu súdu vo vzťahu k zastaveniu konania voči zomrelému žalovanému a následnému zamietnutiu žaloby. Pokiaľ by zomrel žalovaný po podaní žaloby, súd by v spore pokračoval s poukazom na ust. § 63 CSP, tento prípad to však nebol. Pokiaľ poukazovala právna zástupkyňa na to, že súd mal konanie prerušiť, tomuto procesnému postupu by mal predchádzať podľa názoru súdu kvalifikovaný procesný návrh, s ktorým by sa súd v rámci rozhodovania vysporiadal (toto sa nestalo), súd nezistil dôvod pre takýto postup a sám ex offio v danom spore nebude realizovať procesné úkony strany sporu s cieľom dosiahnuť jej úspech, čo by bolo úplným popretím princípov Civilného sporového poriadku pri zachovaní rovnosti strán sporu. Súd v danom prípade poukazuje na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 10Co/121/2020 zo dňa 28.1.2021, v ktorom bola riešená otázka čiastočného zastavenia konania, kde argumentoval právny zástupca tým, že súd má konanie prerušiť a podať návrh na dodatočné prejednanie dedičstva, kde súd vyššej inštancie uviedol.. „Predmetný argument totiž v plnom rozsahu ignoruje skutočnosť, že v prípade existencie neodstrániteľného nedostatku podmienok konania niet iného možného riešenia/ spôsobu rozhodnutia (t.j. bez ohľadu na to ako dôvodným sa žalobcovi javí meritum veci) ako zastavenie konania. Z identického dôvodu je bezpredmetnou námietka odvolateľky, že súd má konanie prerušiť a podať návrh na dodatočné konanie o dedičstve.“

16. Súd majúci tak preukázané, že nie je splnená podmienka núteného spoločenstva, žalobu postupom podľa § 78 ods. 2 CSP zamietol. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie NS SR 7Cdo/241/2018, toto

rozhodnutie riešilo obdobnú otázku, ale v danom spore právni nástupcovia po zomrelom žalovanom už boli stranou v spore ako žalovaní v rade 7a) a 7b), a v tomto spore označil právny zástupca žalobcov žalovaného v rade 1) ako osobu v čase žaloby zomrelú a teda ide o odlišný prípad.

17. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O nároku na náhradu trov rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení ČL. 17 CSP, nakoľko úspech bol u žalovaného v rade 2), ktorému preukázateľne podľa obsahu trovy nevznikli preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

(§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).